

Es presenta el manifest “Per un veritable procés de normalització lingüística a la Catalunya independent”

written by Josep M. Vinyes | 29 de març de 2016

El dijous 31 de març es presenta al Paraninf de la Universitat de Barcelona el manifest [“Per un veritable procés de normalització lingüística a la Catalunya independent”](#). El manifest, impulsat pel [Grup Koiné](#), està format per Joaquim Arenas i Sampera, Joan-Pere Le Bihan Rullan, Diana Coromines i Calders, Lluís de Yzaguirre i Maura, Josep Ferrer i Ferrer, Àngels Folch i Borràs, Enric Larreula i Vidal, Mercè Lorente i Casafont, Margarida Muset i Adel, Dolors Requena Bernal, Silvia Senz Bueno, Blanca Serra i Puig, Pau Vidal i Gavilán i Josep M. Virgili i Ortiga, els quals han constituït l'associació [Llengua i República](#) amb la finalitat de donar-li continuïtat.

El grup Koiné es va mobilitzar “a partir de la preocupació per certes promeses d'alguns polítics sobre la cooficialitat del castellà en una futura república catalana”. La primera acció pública del grup fou la proposta a la direcció d'Òmnium Cultural d'una declaració que fixés allò que, segons Òmnium, caldrà tenir en compte en fixar el règim jurídic de les llengües a la futura República catalana. Aquesta declaració fou negociada entre el grup Koiné i una delegació de la Junta d'Òmnium encapçalada per Muriel Casals. La resolució fou adoptada en l'Assemblea General Ordinària del juny de 2015 i diu així:

«L'Assemblea General Ordinària d'Òmnium Cultural, reunida el vint-i-set de juny de 2015 al Petit Palau de la Música, fidel al seu objectiu fundacional de defensar la plena recuperació

col·lectiva de la identitat de la nació catalana, especialment la llengua i la cultura, proclama que considera irrenunciable que el marc jurídic resultant de la independència de Catalunya assegurí a la llengua catalana l'estatus i el rol que li pertocuen com a llengua de Catalunya, i que ara no té, promogui el multilinguisme i el poliglòtisme, preservi els drets lingüístics de tots els ciutadans i inclogui la ratificació de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries»

A partir d'aleshores, el grup es dedicà a crear la plataforma per a impulsar el manifest que veié la llum el 17 d'octubre del 2015 i que ara es presenta públicament. A dia d'avui hi ha més de 170 acadèmics, professors, escriptors, estudiosos i altres professionals de la llengua que hi han donat suport.

El manifest denuncia "La profunda anormalitat que significa que a Catalunya (i a tots els altres països de llengua catalana), la realitat lingüística normal en un país amb immigració aparegui en certa manera capgirada: la llengua de la immigració (però només l'espanyola) pren a tots els efectes el rol de llengua per defecte, de llengua del país, de llengua nacional, i, contràriament, la llengua del país va esdevenint privativa d'una comunitat closa." i afegeix "la ideologia política de l'anomenat bilingüisme», que s'ha anat inoculant des de les esferes de poder a tota la població catalana d'ençà del 1978 per justificar el règim jurídic establert per la Constitució i l'Estatut d'autonomia fent creure que la coexistència de dues llengües a Catalunya, totes dues amb un suposat mateix estatus d'oficialitat i igualtat de drets, és un fet natural, positiu, enriquidor i democràtic. "Denunciem les manifestacions d'alguns grups polítics que, sota la capa de la ideologia bilingüista, proposen per a la futura República Catalana que l'anormalitat lingüística actual continuï essent garantida i esdevingui la falsa normalitat de la república."

A continuació reproduïm íntegrament els 4 punts del manifest:

1. La urgència d'una presa de consciència del problema social que constitueix per a la societat catalana el desballestament lingüístic creat per la dominació espanyola, una consciència que ara manca en la majoria dels ciutadans i en molts dirigents polítics. Cal que tothom entengui que un dels grans problemes d'estat de la nova república, potser el més important, serà el problema lingüístic, perquè afecta la base mateixa de la cohesió social.
2. Manifestem la necessitat que aquesta consciència lingüística informi el debat ciutadà del procés constituent i el consens constitucional, si no es vol que la nova constitució sigui una forma de tancar en fals el problema lingüístic i entrebanqui o fins impossibiliti de començar a solucionar-lo per les úniques vies possibles: a) la restitució al català de l'estatus de llengua territorial de Catalunya (i igualment per a l'occità a la Vall d'Aran), b) la reversió de la pràctica de la subordinació sistemàtica i generalitzada de l'ús del català (o de l'occità) a l'ús del castellà, i c) la recuperació progressiva de la genuïnitat de la llengua.
3. Manifestem finalment la necessitat, com a fruit de la presa de consciència lingüística, de la creació d'un ampli moviment ciutadà per la normalització lingüística que aplegui com més vagi més voluntats compromeses en una conducta superadora de la subordinació lingüística; un moviment en què cal que vagi confluint tothom, sigui quin en sigui l'origen i sigui quina sigui la seva llengua inicial.
4. Manifestem la necessitat, en definitiva, que s'incorpori al procés constituent la voluntat d'articular la llengua catalana com a eix integrador de la nostra ciutadania en un marc d'assumpció pública del multilingüisme com a riquesa individual i social, amb totes les mesures

necessàries per a garantir que tothom se senti reconegut i inclòs en la construcció d'un país normal, també pel que fa a la llengua.